

(ii) o instanță națională declară ulterior că practica modificată reflectă sensul exact al legislației naționale;

(iii) perceperea TVA-ului asupra prestațiilor considerate anterior scutite este exclusă pentru statul membru în temeiul principiilor juridice din dreptul intern și/sau din dreptul european, inclusiv principiul încrederii legitime, al estoppelului, al securității juridice și al nerezultativității și/sau din cauza expirării termenelor de prescripție pentru colectarea TVA pentru serviciile considerate anterior scutite?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 26 mai 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC

(Cauza C-260/10)

(2010/C 209/40)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pârâtă: The Rank Group PLC

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un stat membru, în exercitarea puterii sale discreționare conferite prin articolul 13 secțiunea B litera (f) din A șasea directivă TVA (¹), a supus TVA-ului anumite tipuri de aparate utilizate pentru jocuri („aparate de joc în sensul părții a III-a”), menținând însă scutirea altor astfel de aparate (care includeau terminalele de pariuri cu cotă fixă, „FOBT”), și în cazul în care se susține că, procedând astfel, statul membru a încălcat principiul neutralității fiscale,

trebuie să se considere (i) determinante, sau (ii) relevante, în cadrul comparației între aparatele de joc în sensul părții a III-a și FOBT:

(a) faptul că FOBT ofereau activități care erau „pariuri” potrivit dreptului intern (sau activități pe care autoritatea de reglementare competentă era dispusă, în scopul exercitării competențelor sale de reglementare, să le trateze ca „pariuri” în sensul dreptului intern) și

(b) faptul că aparatele de joc în sensul părții a III-a ofereau activități supuse unei clasificări diferite potrivit dreptului intern, și anume „jocuri” și faptul că jocurile și pariurile erau supuse unor regimuri juridice diferite de legislația acestui stat membru în materia controlului și a reglementării jocurilor de noroc? În cazul unui răspuns afirmativ, care sunt diferențele între regimurile juridice în cauză de care instanța națională ar trebui să țină seama?

2. Pentru stabilirea faptului dacă principiul neutralității fiscale impune aplicarea aceluiași tratament fiscal tipurilor de aparate menționate la întrebarea 1 (FOBT și aparatele de joc în sensul părții a III-a), ce nivel de abstracție trebuie să fie aplicat de instanța națională pentru a stabili dacă produsele sunt similare? În particular, în ce măsură trebuie să fie luate în considerare elementele următoare:

(a) asemănările și diferențele în privința mizelor și premiilor maxime permise între FOBT și aparatele de joc în sensul părții a III-a;

(b) faptul că FOBT puteau fi utilizate numai în anumite tipuri de localuri deținătoare de licență pentru pariuri, care erau diferite și supuse unui regim diferit față de cele deținătoare de licențe pentru jocuri (chiar dacă FOBT și până la două aparate de joc în sensul părții a III-a puteau fi utilizate împreună în localuri deținătoare de licențe pentru pariuri);

(c) faptul că șansele de câștig pe FOBT erau direct proporționale cu cotele fixe publicate, în timp ce șansele de câștig pe aparate de joc în sensul părții a III-a puteau, în unele cazuri, să fie modificate printr-un dispozitiv care garanta pe termen lung un procentaj de remunerare determinat pentru operator și pentru jucător;

(d) asemănări și diferențe între formatele disponibile pe FOBT și pe aparatele de joc în sensul părții a III-a;

(e) asemănări și diferențe între FOBT și aparatele de joc în sensul părții a III-a în ceea ce privește interacțiunea care poate apărea între jucător și aparat;

(f) problema dacă punctele menționate mai sus erau cunoscute de majoritatea jucătorilor care utilizau aparatele în cauza sau erau considerate de aceștia ca fiind relevante sau importante;

(g) dacă diferența de tratament în privința TVA-ului este justificată de cele menționate mai sus?

3. Într-o situație în care un stat membru, în exercitarea puterii sale discreționare sale potrivit articolului 13 secțiunea B litera (f) din A șasea directivă, scutește jocurile de noroc de TVA, dar reglementează aplicarea TVA în ceea ce privește o categorie determinată de aparate utilizate pentru jocuri:

(a) poate un stat membru să invoce, în principiu, argumentul respectării diligenței necesare împotriva unei obiecții potrivit căreia principiul neutralității fiscale a fost încălcat de acel stat membru și

(b) dacă răspunsul la litera (a) este afirmativ, ce factori sunt relevanți pentru determinarea faptului dacă statul membru poate sau nu poate invoca această apărare?

(¹) Directiva 77/388/CEE din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 28 mai 2010 — procedură penală împotriva lui Gheorghe Kita

(Cauza C-264/10)

(2010/C 209/41)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Gheorghe Kita

Întrebarea preliminară

Art. 5, pct. 3 din Decizia Cadru nr. 2002/584/JAI (¹) a Consiliului Uniunii Europene, din 13 iunie 2002, trebuie interpretat în sensul că returnarea (transferarea) persoanei condamnate, predată anterior în baza unui mandat european de arestare, în scopul urmăririi penale în statul al cărui cetățean este, are loc automat, chiar în lipsa consimțământului acestuia, care este o condiție cerută de Convenția Europeană privind transferul persoanelor condamnate?

(¹) Decizia-cadru privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, capitolul 19/volumul 6, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-276/10)

(2010/C 209/42)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Pardo Quin-tillán și L. Jelínek, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 din directiva menționată;

— obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei în ordinea juridică internă a expirat la 16 ianuarie 2009.

(¹) JO L 372, p. 19, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 209.